

DEBATT

DEBATTLEDER TROND SVENDSEN
TELEFON 99128 911 | EPOST DEBATT@H-A.NO

SI DIN MENING

HA trykker ikke innlegg som leveres på papir, eller anonyme innlegg. Vi forbeholder oss retten til å velge hva som skal på trykk og til å forkorte innlegg. Hovedinnlegg kan ha maks 2700 tegn med mellomrom, lange innlegg maks 1800 tegn og korte innlegg 900 tegn. Skriv kort! HA har rett til å publisere innleggene i elektroniske kanaler og rett til å arkivere publiserte innlegg i elektronisk arkiv, samt eventuelle salgsrettigheter til dette materialet.

For å sende inn innlegg, se nettsiden debatt.h-a.no/skriv-debattinnlegg eller send epost til debatt@h-a.no.

HIROSHIMA-DAGEN: 6. og 9. august er det 75 år siden USA slapp atombomber over de japanske byene Hiroshima og Nagasaki. Biskop Solveig Fiske i Hamar skriver dette i anledning de to dagene.

Atomvåpen må forbys!

■ DEBATT

Solveig Fiske,
biskop

Jeg skulle ønske jeg kunne si, 75 år siden bombene falt, at verden har tatt lærdom av det som skjedde i Hiroshima og Nagasaki.

Jeg skulle ønske at verden avskaffet atomvåpen, etter å ha sett konsekvensene for folk og samfunn i Japan.

Jeg skulle ønske jeg kunne si at dette aldri vil kunne skje igjen.

IKKE SLUTT I MAI

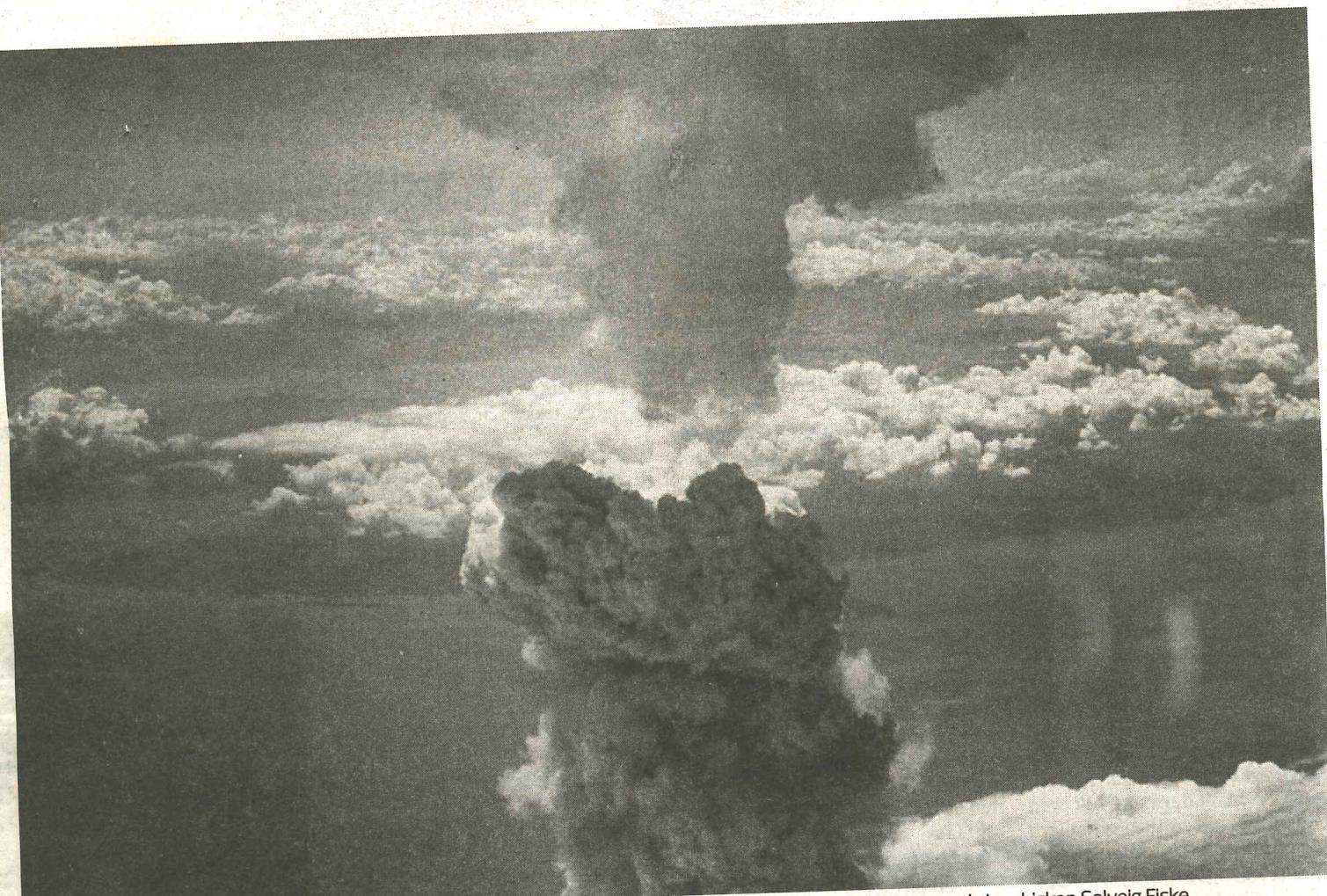
Vi har frem til 2020 snakket om å feire freden – feire at de vonde krigsårene tok slutt i mai 1945. Men, for mange var ikke krigen over den våren.

Den 6. og 9. august i 1945, ble Hiroshima og Nagasaki rammet av krigens kanskje mest grusomme enkeltøyeblikk. En ny bombe, som vi aldri hadde sett maken til, ble sluppet over de to japanske byene, og tett opp mot 200.000 døde. Det er nesten ikke til å tro – og det er en sterk påminnelse om hvilken skade vi mennesker er i stand til å påføre hverandre.

Det er stor grunn til å kjenne på sorg ovenfor disse hendelsene, og det er også naturlig å føle et sinne for at noe slikt faktisk kunne skje.

SKREMMENDE KREFTER

I løpet av disse 75 årene har vi

NAGASAKI: FN i 2017 vedtok 122 land et forbud mot atomvåpen. Flere land, og ikke minst Norge, bør følge etter, skriver biskop Solveig Fiske.

heldigvis ikke opplevd at flere atombomber blir sluppet, men vi har vært nære ved, ved flere anledninger. Og, vi har sett flere såkalte prøvesprengninger, som minner oss på hva slags krefter det er snakk om.

Dessverre er det også en økende

tendens til opprustning, og det snakkes i flere land om både å øke, og anskaffe våpenarsenal. Det er skremmende, noe vi som fellesskap må være årvåkne overfor, og stå opp mot.

Den norske kirke har gjennom Mellomkirkelig råd vært tydelig på sitt syn på atomvåpen i lang tid. I 2010 kom de med en uttalelse som slår fast at; atomvåpen er en av de største truslene mot menneskeheten, og ba derfor regjeringen om å arbeide for et folkerettlig forbud mot atomvåpen. Dette gjor Den norske kirke fordi atomvåpen rammer noe som er helt grunnleggende for oss som lever på kloden vår.

Det er en trussel mot folk og samfunn, mot land og liv, og ikke minst mot skaperverket vi er gitt til å forvalte. Sely om argumentasjonen for å ha atomvåpen nettopp er tuftet på menneskets sikkerhet, vet vi at den minste feil kan føre til katastrofale hendelser. At vi faktisk må ha slike monstervåpen for å sikre vår trygghet, gir et bilde av en verden som er kald og rå.

Jeg mener vi må kjempe, for å gjøre menneskeverdet til vårt viktigste vern mot krig og vold.

BØR FORBYS
Atomvåpen er som Leger mot atomvåpen sier: «det mest de-

struktive og inhumane våpenet som finnes. Skadene ved et atomangrep vil være så omfattende at ingen stat eller humanitær organisasjon vil kunne gi nødvendig hjelp». Når atomvåpen er en trussel mot menneskeverdet, må det forbys. Derfor er det så viktig med FNs vedtak om atomvåpenforbud fra 2017, og vi håper flere land vil slutte seg til dette, også vårt eget.

Jeg tror, at vi en gang vil se en verden uten atomvåpen.

Jeg tror, at vi en gang vil se en verden, der menneskeverdet er det rådende prinsipp.

Jeg tror, at vi en gang vil møte alle mennesker med kjærlighet og respekt, slik Kristus har lært oss.

Det er stor grunn til å kjenne på sorg ovenfor disse hendelsene, og det er også naturlig å føle et sinne for at noe slikt faktisk kunne skje.

SOLVEIG FISKE